

445. A lélek-menyasszony Istennel együtt szereti és szolgálja embertársait III. A lélekmenyasszony hirdetni akarja isteni Ura irgalmát testvérei előtt

Imádkozzuk a 168. számú éneket:

*Örülj, vigadj, tisztaságban kivirágzott anyaság,
Kit körülvesz mennyországban az angyali sokaság!
Mária, mi Anyánk, mennyei Pátrónánk, bűnösökre, nézz le ránk!*

*Örvendezzél, Isten anyja, Boldogságos Asszonyság,
Mert tégedet megkoronáz a teljes Szentháromság!
Mária, mi Anyánk, mennyei Pátrónánk, bűnösökre, nézz le ránk!*

A szemlélődő ima szakaszai között itt, a XI. fejezetben az együtt-szeretés, az együtt-munkálkodás imáját tanulmányozzuk. Az Istentől kiválasztott lélek – akit szent Szeretettel Isten magához kötött, és aki Istennek adta egészen az életét –, tehát **a lélek-menyasszony mindig azt akarja tenni, amit isteni Ura tesz. Isten szereti az embereket.** Isten az embereket az **irgalmába akarja befogadni.** Isten az Ő jóságába akarja bevonni az embereket. Így az a lélek, aki egészen átadta magát Isten szeretetének, isteni Urával együtt akar munkálkodni az emberek szeretésében is.

Első gondolatunk ma az legyen:

I. A lélek-menyasszony és Isten népe összetartoznak

Szent Pál apostol mondja: *Családjának tagjai vagyunk* (Ef 2, 19). Istent és az Ő meghívottait az apostol úgy szemléli, mint egy családot. A családfő, az atya maga a Mennyei Atya. Isten szentháromságos Családjába, **az Atya, a Fiú és a Szentlélek szeretet-közösségébe** pedig **mindnyájan meghívást kaptunk, hogy ott a gyermekek boldogságában élhessünk.** Amikor *Isten Ádámot és Évát megteremtette* (Tób 8, 6; Ter 2, 7?), akkor az emberiség nagy családját is látta, hogyan fog ez az emberiség kibontakozni minden csetlés-botlás, bűn ellenére hogyan fog *túlradni a kegyelem ott, ahol eláradt a bűn* (Róm 5, 20). A családtagok is minden áldozatra készek egymásért. Hányszor van az, hogy halljuk a híradást: Az égő házból az apa, vagy az anya, vagy egy idősebb testvér az életét kockáztatva hozta ki a kisgyereket. *Úr Jézus is életét áldozta* (vö. Zsid 9, 28) Isten családja tagjaiért a kereszten.

A lélek-menyasszony is követi Urának ezt az önfeláldozó szeretetét. **Isteni Urának családja, az emberiség nagy családja ezentúl már a lélek-menyasszony gondja is, mert egy családba tartozunk.** Nyilván hogy az emberiség nagy családja a jelenleg nagyjából 7 milliárd számú családtagjait nem tudjuk mind számon tartani. Isten képes rá. De a lélek-menyasszonynak elegendő az a tudat, hogy isteni Ura személyre szólóan ismeri a család tagjai gondjait. Mindegyiket szereti. Akkor ebbe a szerető irányulásba a lélek-menyasszony is bele tud kapcsolódni. Nem baj, hogyha nem tudja, kinek irányul az az aggódó szeretet, amely a szívéből fakad isteni Ura családtagjai iránt, elegendő, hogyha Jézus tudja, hogy ki szorul rá az Ő pártfogó szeretetére. A lélek-menyasszonynak **a dolga az, hogy belesimuljon isteni Urának ebbe az irgalmas szeretetébe.** Az imádkozó lélek tehát próbálja ezt a magatartást elmélyíteni. **Isteni Urunkkal együtt örülünk az Ő családjá minden tagjával.** Amint a kis családban az örömek mellett vannak gondok is, de a szülők együttes erővel próbálják a problémákat orvosolni, úgy

Isten Családja tagjaiban is vannak gondok, nehézségek; és azt a lélek-menyasszony isteni Urával együtt akarja hordozni, próbálja orvosolni. **A szeretet a legjobb gyógyszer**, a szeretet sugárzás a legjobb **hatás**, amellyel nem csupán a testet **gyógyítja Isten**, hanem **a lelket is**. A szeretet sugárzásában tud a lélek-menyasszony besegíteni.

Ha a templomban az orgonista kíséretét csak egy hívő énekli, akkor annak az imának a hangja érvényes, de nem rendelkezik elég átütő erővel. **Minél többen éneklik ugyanazt a szöveget, annál hatékonyabb lesz, annál jobban beleárad a szívekből a világba**. Isten üzenetének, a szeretetnek a dallama egyre jobban behatol **az emberek szívébe**. Ezért jó az, hogyha az Isten szívéből énekelt dallamot egyre többen veszik át, és **együtt éneklik** a mi isteni Urunkkal. Ennek a dallamnak a szövege nagyon egyszerű, és mindenki könnyen megtanulhatja. Így hangzik: „**Gyermekem, szeretlek téged!**” A lélek-menyasszony is isteni Urával együtt énekli ezt a vallomást a család tagjai felé. Minél többen éneklik a családban, annál hatékonyabb a szeretet-áradás. Mivel itt szellemi családról van szó, a lélek szférájában nem a füllel hallható vallomás a leglényegesebb, hanem Isten mondja: –„Szeretlek Gyermekem!”–, hanem Isten szívéből áradó szeretés, melybe Isten választottai egyre jobban be tudnak kapcsolódni. Tehát szavak nélkül is ezt a szeretet-áradást egyrészt saját magunk részére megtapasztalni, másrészt pedig a hit lélekhang-erősítő eszközével megsokszorozni az embertestvérek felé. **Minél többen beleállnak ebbe a szeretet-sugárzásba, annál hatékonyabb lesz a család tagjait érő szeretet-sugárzás, a szeretet légköre**. Amikor tehát imádkozunk, akkor nyilván hogy felemeljük a szívünket az Úrhoz, a szeretetünket Feléje irányítjuk; de szabad a lélek-menyasszony stílusát gyakorolva isteni Urunk szíve szeretetével együtt az embertársak felé fordulni, és Jézus szíve szeretetét segíteni áradni az emberek szíve felé. Nagyon jó imamódszer ez.

A lélek-menyasszony és Isten népe összetartozásának a gondolatát az a tanítás is jól erősíti, amelyet Szent Péter apostol mond. Igaz, hogy ő az előljárók gondjára hivatkozik, a feladatát hangsúlyozza, de **a kinyilatkoztatás szavai mindnyájunkra érvényesek: *Legeltesétek az Istennek a rátok bízott nyáját! Viseljétek gondját önként, Isten szándéka szerint buzgóságból!*** (1 Pét 5, 2). Ez egy másik szemléltető kép, nem a család közösségi keretét, hanem **a nyáj egybetartozását emeli ki az apostol**. Az előljárókra Isten bízta rá a híveket, mint ahogyan a pásztorra a báránycsordát. A lélek-menyasszony szívesen beleáll ebbe a munkába is: Isten báránycsordát hordozni, *kövér legelőre vezetni* (Ez 34, 14), ragadozó farkastól óvni, béres hűtlenségétől megmenteni, a jó Pásztor gondosságát éreztetni. Ebben a tevékenységében segíti Szent Péternek az a szava is: *Ezt önként, Isten szándéka szerint tegye!*

Aki a lelki frigy imaszakaszában, tehát Istennel való lelki házasság imájában egészen átadta önmagát isteni Urának, az **már nem a maga szándékát nézi, hanem isteni Ura szándékát**. Az már nem önmaga akaratát akarja megvalósítani, hanem önként lemond róla. Ez az önkéntes döntés is a szeretet jele. Jelzi azt a készséget, amellyel a lélek-menyasszony átadta magát isteni Ura szeretésére, és isteni Ura családjának, vagy a hozzátartozó nyáj tagjainak a szeretésére. Péter apostol a lelki élet buzgóságát is hangsúlyozza. Nem fog-csikorogtatva, nem nyikorogva- csikorogva, mint az olajozatlan kerék, hanem **a Szentlélek kenetével átjárt, jól beolajozott lélek készsége érvényesül itt**.

Minél jobban engedi a lélek érvényesülni magában a Szentlélek kenetét, a Szentlélek erejét, a Szentlélek lendítő hatását, annál több lesz benne a buzgóság, hogy Isten népének, nyájának a gondját viselje. A lélek-menyasszony **egyre jobban kitarja magát a Szentlélek indításainak követésére, egyre jobban átveszi a Szentlélek lendületét**.

Mai elmélkedésünk második pontja:

II. A lélek-menyasszony szívesen beszél Uráról

Az első pünkösd napján is ámulva hallgatták az emberek, hogy az apostolok az ő nyelvükön hirdetik Isten csodás tetteit (vö. ApCsel 10, 46). Tehát **ki-ki úgy beszélt, ahogyan a Lélek az ajkukra adta a szót**. A lélek-menyasszony is a Szentlélek indítására beszél isteni Urával. **A beszédet azonban meg kell előznie a példamutatásnak!** Szent Pál ezt az apostolkodásra kész Timóteusnak így köti a lelkére: *Légy a hívek példaképe beszédben, viselkedésben, szeretetben, hitben és tisztaságban!* (1 Tim 4, 12).

Ha **Demoszthenész**, ez az ókori rétor mondta: - „**Minden szónál szebben beszél a tett**” -, akkor ez Krisztus választottaira még inkább érvényes. Jézus ezt így fejezte ki: *A szív bőségéből szól a száj* (Mt 12, 34). A lélek-menyasszony **szíve pedig már isteni Urával van telve. Minden tette, egész élete magatartása isteni Ura szeretetét tanúsítja**. Ezért tud példakép lenni. Élete példája beszél isteni Ura szeretetéről. De szólnia is kell. Szent Pál így mondja Timóteusnak: *Ha megteszed, magadat is és hallgatóidat is üdvösségre segíted* (1 Tim 4, 16).

Az istenszerető lélek tehát szól szíve nagy kincséről, illetve boldogságáról, isteni Uráról. Akik ezt hallják, maguk is istenszeretetre gyulladnak. Maguk is betöltődnek Isten szeretetével, vagyis az üdvösségre egyre jobban alkalmasak lesznek. Hiszen **az örök üdvösség nem más, mint Isten örök szeretetének örök befogadása**.

Amikor a lélek-menyasszony Isten parancsai szerint akar élni és beszélni, akkor is Isten törvényét teljesíti. Már Mózesen keresztül üzenté: *Beszélj rólok, amikor otthon tartózkodol (dsz), és amikor úton vagy, amikor lefekszel és amikor fölkelsz!* (MTörv 6, 7). **Szabad úton-útfélen Istenről beszélni. Kell, hogy életünk is kiáltsa Istennek ezt a szeretetét** azokban a helyzetekben is, amikor nem tudunk ajkunkról fakadó szóval Istenről szólni. Ezért a lélek-menyasszony megtalálja a lehetőséget, amikor isteni Uráról beszélhet. A Zsoltáros ezt így fogalmazta meg: *Az igaz szája bölcsességet szól, és nyelve igazságot beszél. Isten törvénye él a szívében* (Zsolt 36, 30-31). A lélek-menyasszony Isten irgalmából már megigazult, vagyis megszentelődött. Szája azért tud bölcsességet szólni, mert a végtelenül szent és bölcs

- **Isten lakik benne,**
- Isten van az ő **szívében,**
- Isten törvénye **uralkodott el az ő életében.**

Amikor szól, az mindig olyan **beszéd** lesz, amely **isteni Urához méltó**. Másokat is a megszentelődésre segít. Másokat is arra késztet, hogy **szívüket nyissák meg** a szent Isten előtt!

A lélek-menyasszony tehát **szívesen beszél isteni Uráról**. *Sürgeti őt a szeretet*. Ezért mondja: *Hirdetni akarom minden művedet Sion városának népe előtt* (Zsolt 72, 28).

Az első téma tehát, amelyet a testvéreivel meg akar osztani: Isten műveinek a nagysága, a teremtett világ szépsége, a Teremtő Mindenhatósága. Az a sokféle teremtmény – amelyet a mikro és a makrokozmoszban láthatunk – Isten nagyszerűségét hirdeti, amely előtt meghódol az ember, amely előtt leborul, és imádja az ég és föld Alkotóját (vö. Tób 10, 13). A lélek-menyasszony tehát ezért **hirdeti Isten nagyszerű műveit, hogy az embertestvéreket segítse az Istennel való egyre mélyebb kapcsolatra**.

Sokszor a lélek-menyasszony nemcsak a teremtő Isten tetteit, hanem a megváltó Isten cselekedeteit is akarja hirdetni. Így szól: *Igazságodat hirdeti ajkam, és szabadító tetteidet minden nap, amiket megszámlálni sem tudok* (Zsolt 70, 15). Amikor a lélek-menyasszony isteni Uráról beszél, akkor a megváltás nagy kegyelmi kincsét is újra meg újra testvérei szeme elé akarja állítani: Hogy a hatalmas Istenünk megszabadított bennünket a bűntől, és betölt az Ő szeretetével. Ezért azután Isten teremtő és megváltó cselekedetei mellett még hirdeti Isten irgalmasságát is: *Nem titkolom el irgalmasságodat és hűségedet a nagy gyülekezet előtt* (Zsolt 39, 11).

Milyen boldog az a Szent Fausztina Kowalska, aki mint Isten választott menyasszonya kitüntető kiválasztottságot kapott Isten irgalmának hirdetésére! Milyen **boldogok** azok, **akik meghallják az isteni irgalmasság szavát**, de még inkább mennyivel **boldogabbak, akik meg is tapasztalják**, hogy Isten milyen irgalmas hozzájuk. Mindnyájunknak van lehetősége Isten irgalmáról beszélni. A lélek-menyasszony azért szól különös boldogsággal isteni Ura irgalmáról, mert elsősorban ő tapasztalta meg: **Őt, a kicsinyt, az elhagyatotat, a sárba, a porba taszítottat felemelte, megtisztította, szeretetével körülvette, magához ölelte és szívébe fogadta.** Persze, hogy erről az **örömről szívesen beszél** testvéreinek.

A harmadik gondolat:

III. A lélek-menyasszony és testvérei együtt tekintenek az Úrra

Wass Albert – akinek Amerikába kellett menekülnie, de a szíve mindig erdélyi szülőföldjén „csüngött” –, ez a magyar költő üzent: „Járjatok emelt fővel őseitek földjén, mert **csak emelt fővel láthatjátok meg Istent!**” Ez a magyar költő messze Amerikából hiába emelte fel szeme tekintetét, a legtökéletesebb távcsővel sem láthatott volna el az ő hegyeihez, az ő erdőihez, Erdély földjéhez. Megtanulta, hogy **még magasabbra kell tekinteni!** Megtanulta, hogy **csak tiszta szívvel láthatjuk meg a láthatatlan Istent!** (vö. Exupery: Kis Herceg).

A lélek-menyasszony is ilyen belső látással tekint az Úrra, és segít abban, hogy testvérei kövessék az Ő tekintetét. Ezért mondja: *Szemünk mindig Istenre tekint, amíg csak meg nem könnyörül rajtunk* (Zsolt 122, 2). Ha Isten gyermekei látják azt, hogyha a lélek-menyasszony fölfelé tekint, akkor ők is egyre jobban fölfelé irányulnak, magasra emelik a lelkük tekintetét. **Minél tovább tud az ember mozdulatlan maradni az imádságban, minél kitartóbban tekint felfelé, annál élesebb lesz a látása! A lélek tekintete ráfókuszál a mennyország Istenére.** Az Istenre irányuló ember már nem az e-világ elhúzó erejére figyel, hanem **összpontosítja lelke irányulását isteni Urára.** A lélek-menyasszonynak ezt a magatartását embertestvérei is látják, illetve vágyódnak elsajátítani. Ez az az égre emelt tekintet, amelyről Jézus mennybemenetekor mondta az angyal: *Így jön el majd szemetek láttára* (ApCsel 1, 11) az Úr az Ő dicsőségében azon a napon.

Ha a szemünkkel valahová messze, a távolba tekintünk, akkor mintegy oda helyezzük át a létünket, egész személyiségünkkel ott vagyunk már, amire irányult a tekintetünk. Ha távcsövön keresztül nézünk, akkor ez az oda áthelyezése az élmény-világunknak még intenzívebb lesz. Ha a lélek szemüvegén keresztül, **a hit segítségével** nézünk, akkor **még távolabbra tudunk tekinteni.** **Életünk súlypontja egyre inkább Isten világába helyeződik át,** amelybe bepillantani vágyódnak, mert ott *Istent* látjuk, Aki a végtelen *szeretet* (vö. 1 Jn 4, 8), az Atya, a Fiú és az Szentlélek szeretet-közössége. A hívő tekintet ott Isten ember-szeretetét is látja, hogy milyen könnyörülő jósággal tekint az Ő gyermekeire. Ahogyan az atya megkönnyörül a gyermekein, úgy **megkönnyörül Isten is az Ő gyermekein.** Ahogyan egy édesapa gyönyörködik a gyermekeiben az édesanyával együtt, úgy a Mennyei Atya is a Fiúval meg a Szentlélekkel együtt **gyönyörködik az Ő gyermekeiben.**

A mennybe felvett Szűzanya ott van a Szentháromság jelenlétében. Nemcsak a földről tekintenek a lélek-menyasszony és a testvérei az égre, az ég Urához, hanem a szentháromságos egy Isten is a szép Szűzanyával, az angyalokkal és a szentekkel tekint gyönyörködve Isten gyermekeire. Ez a kölcsönös nézés összeköt, **a kölcsönös egymásra-tekintés egybefűzi a lelkeket. Eggyé harmonizálja a szívek dobbanását.** Szinte alig lehet megkülönböztetni Isten szíve szeretetének a ritmusát a Szűzanya, a szentek, és a lélek-menyasszony szívének a

ritmusától, mert **azonos hullámhosszon** árad az ő szeretetük. **Egymást erősítve sugározódik ez a szeretés Istentől emberek felé, emberektől a szentháromságos Isten felé.** Ezért amikor a lélek-menyasszony elmondhatja: *Szemem előtt tartom jószágodat szüntelen, igazságod szerint járok-kelek* (Zsolt 25, 3), akkor ez az isteni szeretésben való élés a lélek-menyasszony testvéreire is kiárad:

- Együtt tartják szemük előtt Isten irgalmas jóságát, szeretetét,
- együtt járnak szüntelen Isten színe előtt,
- együtt fogadják be Isten jóságos tekintetét.

Az eredeti héber szöveg Isten jósága leírásánál igazán a kegyelemről szól. **A kiválasztott lélek szüntelenül Isten kegyelmét tartja a szeme előtt. Isten kegyelme** pedig nem más, mint **az Ő irgalmasságának a kiáradása.** Amikor az emberek együtt tekintenek az Úrra, akkor együtt szemlélhetik Isten irgalmasságának a kiáradását.

A lélek-menyasszony boldogságához hozzátartozik az is, hogy isteni Urával együtt tud Isten gyermekeire tekinteni. Isteni Ura irgalmas szeretetének az áradását látja szüntelen. Az Úr pedig – mint ahogyan a vőlegény mindig a menyasszony kedvében jár – szívesen hajlik a lélek-menyasszony kedve megtevésére is. Kicsi választottja kedvéért

- még inkább **hajlandó kiárasztani irgalmát,**
- még inkább hajlandó **meghallgatni** könyörgő szavát,
- még inkább kész **elfogadni közbenjárását,** mert nemcsak a lélek-menyasszony

boldogságára szolgál, hogy isteni Ura irgalmas szeretetét leesdi az embertestvérekre, hanem az isteni Vőlegény boldogságára is szolgál, hogy teljesítheti kicsiny választott lélek-menyasszonya kívánságát.

A befejező gondolat:

IV. A magasztalás

A Zsoltáros így imádkozott, ezekkel a szavakkal buzdította az embereket: *Magasztaljátok Urat, Istenünket, és boruljatok le szent hegyén, mert szent az Úr, a mi Istenünk!* (Zsolt 98, 9). Akkor a lélek-menyasszony még inkább buzdíthatja így testvéreit: *Magasztaljuk az Urat, Istenünket, és boruljunk le Előtte, mert szent az Úr, a mi Istenünk!*

Amikor valaki megtapasztalja a másik ajándékozó jóságát, akkor hála-szavakra fakad. **Amikor az emberek megtapasztalják Isten lelket cirógató jóságát, akkor a magasztalás szava fakad fel a szívükből,** és az ajkukon is megjelenik ez a magasztaló szó. A lélek-menyasszony is elmondhatja testvéreivel együtt: *Hirdesse szám az Úr dicsőségét, és szent nevét áldja minden élő mindörökkön örökké!* (Zsolt 144, 21). Itt a lélek-menyasszony már nemcsak testvérei előtt akarja hirdetni isteni Ura irgalmát az emberek felé, hanem azokkal az emberekkel együtt, akikkel megtapasztalta Isten irgalmát, zengi az Úr dicséretét. Isten szent nevét áldja. Isten Atyánk neve szentként hangzik fel az emberek ajkán. Itt valósul meg a jézusi akarás: *Mi Atyánk, ... szenteltessék meg a Te neved!* (Mt 6, 9).

A Szent Isten és a megszentelt ember a megszenteltségben is egy lesz. **Isten és a lélek egyesülése** ugyanis **megszenteli az embert.** A lélek-menyasszonynak örömeire szolgál, amikor a testvérei megszentelődnek az Úrnak ebben a szent szeretetében.

Befejezésül a 129. számú éneket imádkozzuk:

Szent vagy, Uram, szent vagy, minden fölött szent vagy,

Jézus kenyér színében, az Oltáriszentségben!

*Térdet, fejet hajtok, Néked áldást mondok,
Hiszem, itt vagy valóban, e nagy Szakramentomban.*

*Tebenned remélek, szívemből szeretlek.
Készebb vagyok meghalni, mint Téged megbántani!*